

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

Slike iz sedanje Amerike

Jules Sauerwein o gospodarski krizi v Združenih državah

Znameniti francoski časnikar Jules Sauerwein je prve dni t. m. obiskal Ameriko, da se prepriča o razvoju tamkajšnje krize. V Washingtonu je prišel prav v času, ko so tam taborili bivši bojevniki-invalidi, in slika, ki jo je podal v »Matinu«, je zanimiva tudi za nas. »Zunaj prestolnice, na ogromnem močvirnatem travniku ob reki Pitomacu, je taborilo 17.000 bivših bojevnikov. Zahtevali so plačilo za štirinajst let nazaj in za dvanajst let naprej. To so bili s svojimi invalidskimi pokojninami nezadovoljni veterani, s pokojninami, ki so sedem do osem krat večje kakor v evropskih državah. Zahtevali so, da bi jim država izročila naenkrat vse, kar jim dolguje na mobilizacijskih premijah do leta 1945: okoli dve milijardi dolarjev. Bil sem med njimi več ko eno uro in spoznal, da jih je prignala v Washington bolj beda kakor upornost. Ponoči je padel dež, in bojevniki so ležali v mlakah. Postavili so si šotore, kakor so pač vedeli in znali. Nekateri so imeli mrzlico, bili so bolni. Govoril sem z njimi, skoraj vsi so silno trmoglavi in besni. Nekdo mi je pokazal pismo svoje žene, v katerem mu svetuje, naj se več ne vrne, če ne bodo ničesar opravili. Vsi bi se mu smejali.«

Drugi so mu povedali, da ne zahtevajo novih davkov, ki naj bi pokrili njim izplačane vsote, zahtevajo samo finančno operacijo, ki bo koristila vsem, ker bo zvišala splošno kupno moč. Ta operacija obstoja v tem, da plača država naenkrat, kar bi morala sicer odplačevati v obrokih. Ostali hočejo v taborišču, če bo treba, tudi vse poletje. »Zgradili si bomo lastno mesto in pridružili se nam bodo še novi tovariši. Iz New Yorka jih pričakujemo še 800« je dejal eden izmed voditeljev. Toda 600 taboriščnikov so morali že do takrat prepehtati v bolnišnico. Zboleli so in morda zbole vsi...

»Po obisku v taborišču«, pravi Sauerwein, »se mi je zazdel kapitol kakor trdnjava ameriške moči. Dve temi obvladujeta tam ves pogovor: prohibicija in finance. Celo najbolj zagrizeni pristaši prohibicije med republikanci priznavajo, da se želja po počasni ukinitvi zakona o »suhem režimu« vedno bolj umika zahtevi po nagli odločitvi. Kar se financ tiče, vzbujajo zahteva veteranov po izplačilu dveh milijard dolarjev v sedanjem času primanjkljaja v državnem proračunu silno ogorčenje. Amerika je, čast energiji njenega predsednika, glasovala prav

te dni za nove davke v višini ene milijarde 120 milijonov dolarjev. Senat je preskrbel prihrankov za 150 milijonov. Sedaj manjka samo še približno 200 milijonov dolarjev za popolno uravnoteženje državnega proračuna. Če se vlada še odloči posoditi državam 300 milijonov za pobijanje brezposelnosti, potem je razumljivo, da sedanji čas ni primeren za uganjanje demagogije z veterani.«

»Pogovarjal sem se več časa«, pravi nadalje Sauerwein, »z zastopnikom Pennsylvanije senatorjem Reedom. Iz tega pogovora sem spoznal ves mir in hladnokrvnost ameriških državljanov pri reševanju in presojanju gospodarske krize. Ta mir je ogromno nasprotje newyorškega nemira. »Vse, kar je praktične vrednosti«, je dejal senator Reed, »je v najboljšem stanju, ceste, železnice, tovarne. Naša produkcija sirovin in fabrikatov krije po vrsti blaga 40 do 60 odstotkov vse svetovne produkcije. Na razpolago imamo vse, kar nam je potrebno za obnovo prosperitete. Naša bolezen se je ugnezdila drugod: mi bolujemo za živčno krizo. Za časa prospeha je bilo ameriško ljudstvo polno veselja do življenja; danes, ko gospodarstvo manj procvita, se vdajajo nekateri elementi docela nerazumljivemu obupu.«

Prepričan pa sem, da bomo srečno prebrodili vse težkoče. Naša valuta je stabilna in zadevni strah Evrope je docela neosnovan. Evropske države so odpotegnile iz Amerike skoraj vse svoje zlato. To nas ne vznemirja, kajti take zaloge na kratkoročno odpoved povzročajo več neprijetnosti kakor koristi. Kakor vidite, se moramo torej boriti z vsemi mogočimi nepravilnostmi, a borimo se polni močne volje in bomo storili vse, samo da ohranimo proračunsko ravnotežje. Kar ste videli v taborišču veteranov naj vas ne vznemirja. Preveč se zavedamo, da bi ugoditev njihovi želji in emisija dveh milijard papirnatega denarja upropastila naše finance in razvrednotila dolar. Nobena demonstracija veteranov nas ne more pripraviti do tega, da bi pozabili na svojo dolžnost.

Obiščite zahodne države in potem se vprašajte, če more država s takimi rezervami, delavci in silami propasti, pa naj bo trenutno v še tako velikih nepravilnostih! »Ko sem se pa poslovil od senatorja Reeda«, pravi Sauerwein, »mi je dejal: »Zahvaljujem se vam, da se niste dotaknili vprašanja medzavezniških vojnihih dolgov. Bilo bi mi neprijetno govoriti o njih: zadeva še ni dozorela.«

Spor med Urugvajem in Argentinijo

Incidenti v Buenos Airesu — Prekinitev diplomatskih odnošajev

MONTEVIDEO, 14. julija. Po uradnih poročilih urugvajske vlade so nastali o prilikah nekega obiska urugvajske križarke v Buenos Airesu veliki nemiri, naperjeni proti Urugvaju, o katerih pa manjkajo sicer še vse podrobnosti. Urugvajska vlada smatra izgrede za težko žalitev in izvaja konsekvence. Sklenila je prekiniti vse odnose z Argentino.

Predsednik urugvajske republike je izjavil, da je dogodek v Buenos Airesu

brez primere v zgodovini odnošajev obeh sosednih držav.

Argentinska vlada pa zatrjuje nasprotno, da incident nikakor ni tako pomemben, da bi se zaradi tega morali prekiniti diplomatski odnosi. Kljub temu je vrnila urugvajskemu poslaniku akreditacijo in mu dovolila zapustiti državo. Urugvajske interese v Argentini bo do pravnega incidenta zastopala Velika Britanija.

KRVAVI NEMIRI V AMERIKI.

LONDON, 14. julija. V mestu Saint Louis v Ameriki so bili včeraj veliki nemiri, katere je izzvalo 3000 brezposelnih delavcev. Demonstranti so hoteli silo udreti v mestno hišo. Nastopiti je morala policija in se poslužiti tudi orožja.

Pri spopadu so bile 4 osebe ubite, okoli 100 jih je pa bilo ranjenih.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opolodne): Menjajoče se oblačno brez bistvenih padavin, hladneje.

Pakt zaupanja med Francijo in Anglijo

Včeraj je bil podpisan pakt o novi tesni francosko-angleški zvezi — V Ameriki so hudo vznemirjeni

PARIZ, 14. julija. Med Francijo in Anglijo je bil včeraj podpisan pakt zaupanja, ki obnavlja nekdanjo entente cordiale. Pakt je izredno velikega pomena in pomenja začetek nove dobe v evropski politiki.

»Petit Parisien« pravi, da bosta poslej Francija in Anglija tesno sodelovali pri reševanju vseh javnih vprašanj, v prvi vrsti pa v interesu Evrope in vsega sveta. »Echo de Paris« pa piše, da je bil ta pakt pripravljen v Lozani in je posledica sporazuma glede reparacij.

WASHINGTON, 14. julija. Sklenitev pakta zaupanja med Francijo in Anglijo je povzročila kljub pomirjevalnim izjavam v ameriških političnih krogih veliko presenečenje in vznemirjenje. Mnogi ministri so izjavili, da se snuje v Evropi blok, ki bo naperjen v prvi vrsti proti Ameriki. Doslej so se pogajale Združene države z vsako evropsko državo posebej in presojale njeno moč po plačilnih sposobnostih. Pakt zaupanja med Francijo in Anglijo je pa začetek enotne fronte v gospodarskih vprašanjih, posebno v vprašanjih dolgov in carin.

Svetovna gospodarska konferenca

Ugotovitev dneva sestanka — Amerika pozdravlja sklicanje konference — Koliko dolguje Evropa Ameriki — Londonsko mnenje

ŽENEVA, 14. julija. V dobro informiranih krogih se zatrjuje, da bo svet Društva narodov na jutrišnji seji določil dan sestanka svetovne gospodarske in finančne konference. Znano je, da je lozanska reparacijska konferenca pozvala Društvo narodov, da prevzame iniciativo pri sklicanju in izvršitvi tudi vse priprave. Na isti seji bo napravljen tudi dokončni sklep o posojilu republiki Avstriji.

WASHINGTON, 14. julija. Vest, da bo v kratkem sklicana svetovna gospodarska in finančna konferenca, je bila sprejeta tu s splošnim odobravanjem. Zatrjuje pa se že sedaj, da Amerika tudi na tej konferenci ne bo dovolila razprave o medzavezniških vojnihih dolgovih. Ameriška politika o vprašanju vojnihih dolgov ostane slej ko prej nespremenjena. Stimson je izračunal, da bi znašala izguba Amerike, če bi se priključila lozanskemu sporazumu 20 milijard 377 milijonov dolarjev. Celokupni dolgovi, ki so bili doslej plačani in ki se še morajo plačati, znašajo po računu »Chicago Tribu-

ne« 22.259.069.684 dolarjev. Dolgovi Nemčije Ameriki znašajo 750 milijonov dolarjev. Če bi Amerika pristala na enak aranžma kakor velesile v Lozani, bi dobila na leto samo 3.611.000 dolarjev namesto dosedanjih 361.120.000 dolarjev.

LONDON, 14. julija. Na svetovni gospodarski in finančni konferenci se ne bodo razpravljala podrobna vprašanja, nanašajoča se na posamezne države ali skupine držav. Razprava bo splošna. Proučil se bo sedanji svetovni gospodarski in finančni položaj, ugotovili se bodo vzroki depresije in določile smernice za skupno borbo proti njej. V tujakšnih političnih in finančnih krogih zatrjujejo, da pomeni lozanski sporazum mejnik v svetovni krizi. Lozana je pokazala, da se dajo doseči sporazumi tudi v najtežjih zadevah. Če se bo nadaljnje prizadevanje vodilo v duhu Lozane, potem bodo glavne težkoče že letos premagane. Dva trda oreha pa sta še razorožitev in vojnihih dolgov.

ORKAN PRI VIROVITICI. — POPLA VE V TUZLI. — SILNA NEVIHTA S TOČO PRI NEVESINJU.

ZAGREB, 14. julija. Okolico Virovitice je opustošil orkan, ki je nastal pred veliko nevihto. V Slatinskem Drenovcu, Gornjih Medjah in Zdencu je orkan porušil več gospodarskih poslopij in porul in polomil skoraj vse drevje. Debele bukve v gozdu je prelomil kakor šibe. Padajoča debla so v Šumečici pokvarila tudi industrijsko železnico in žage. Gozdni delavec Miro Vukelić je bil ubit. Uničeno je tudi sadno drevje. Škoda, ki jo je orkan napravil, je zelo velika.

TUZLA, 14. julija. Včeraj se je nad Tuzlo utrgal oblak. Voda je namah poplavlila spodnje dele mesta in udrla v delavske hiše. Napravila je mnogo škoda.

MOSTAR, 14. julija. Predvčerajšnjim zvečer je divjala nad Nevesinjem in okolico silna nevihta s točo. Posevki in vinogradi so uničeni. Toča je bila tako debela, da je ubila več ovc, ki jih je zatekla na pašo. V neko stajo je udarila tudi strela in ubila pastirja. Kar ni prej uničila suša, je uničila sedaj strašna nevihta.

POLOŽAJ V BELGIJI SE BOLJŠA.

BRUSELJ, 14. julija. V stavkovnih revirih se opaža znatno pomirjenje. Včeraj ni bilo nikjer nobenih večjih nemirov in spopadov. Sinoči pa so se sestali voditelji delavstva in določili glavne pogoje za sporazum z delodajalci. Skupna konferenca delegatov delavstva in delodajalcev ob posredovanju vladnih organov se je pričela danes in izgleda, da bo sporazum v kratkem dosežen.

VSI SO MRTVI.

PARIZ, 14. julija. Potapljači so ugotovili, da so vse zatvornice podmornice »Prometeja« zaprte. Mornarji so se polagoma zadušili in umrli strašne počasne smrti.

EVROPSKI BLOK PROTI AMERIKI.

PARIZ, 14. julija. »L' Oeuvre« piše na uvodnem mestu, da bo po vsem tem, kakor stvari danes stoji, moralo priti do enotnega evropskega bloka proti Ameriki. Ministrski predsednik Herriot in minister financ bosta spravila to vprašanje v odbor parlamenta in senata. V tej stvari je Herriot tudi že konfiriral z angleškim poslanikom lordom Pyretonom.

Ljubezen je ženski življenje, možu
na samo dogodek v življenju

JEAN PAUL

Pri nagnenju k maščobi, protinu, sladkosečnosti izboljšuje naravna »Franz Josefova« grenčica delovanje želodca in črevesja in trajno pospeši prebavo. Raziskovalci na polju zdravniške vede o presnavljanju zatrjujejo, da so dosegli s »Franz Josefovo« vodo sijajne rezultate. »Franz Josefova« grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Prof. Alojzij Rezman

Preteklo noč ob 1. uri je preminul na domu pri starših v Poljčanah profesor veronauka na tukajšnji klasični gimnaziji g. Alojzij Rezman. Pred dvema dnevi ga je zadela kap, na posledicah katere je izdihnil svojo blago dušo. Pokopnik je pastiroval dolga leta v mestni stolni župniji, po smrti dr. Medveda pa je prevzel njegovo mesto na humanistični gimnaziji. Pogreb vzornega dušnega pastirja bo v soboto 16. t. m. ob 10.30 dop. iz hiše žalosti na poljčansko pokopališče. Ave anima pia!

Smrtna kosa.

V tem tednu so umrli v Mariboru: Anton Špes, hlapec, star 59 let; Marija Pongračičeva, žena delavca, 49 let; Matija Bobnarič, delavec, 23 let; Kunigunda Lauferjeva, delavka, 55 let; Ivan Klampfer, sinček delavca, 9 let; Adolf Kostanjevec, trgovski sotrudnik, 22 let in Ljuzka Pufičeva, hčerka delavke, 6 let. N. p. v m.!

Nova grobova.

V Ljutomeru je po kratki bolezn preminula v 77. letu starosti ga. Elizabeta Zemljičeva, mati mariborskega hotelirja in lastnika hotela »Orel« g. Zemljiča. Pogreb blage gospe bo v petek 15. t. m. ob 17. uri iz hiše žalosti na ljutomersko pokopališče. — Snoči je preminul na svojem domu v Mariboru upokojeni šolski upravitelj g. Franjo Gostinčar, star 68 let. Huda bolezen ga je že pred letom priklenila na bolniško posteljo, in smrt ga je zdaj rešila muk in trpljenja. Pokopali ga bodo jutri v petek ob pol 17. na pobreškem pokopališču. Blagima pokojnikoma naj bo lahka zemljica domača, preostalim naše iskreno sožalje!

Odlikovanje.

Z redom sv. Save 5. stopnje je odlikovan upokojeni strokovni učitelj na tukajšnji državni trgovski akademiji g. Maks Kovač. Čestitamo!

Poroke.

V zadnjem času so se v Mariboru poročili g. Ludvik Švarc, zasebni uradnik, z gđ. Irmo Klabusovo; g. France Flajs, šolski upravitelj, z gđ. Marico Koršičevo, učiteljico; g. Alojzij Mordej, pekovski pomočnik, z gđ. Gizelo Kuntihovo, hčerko posestnika; g. Uroš Tomšič, ključavničarski mojster, z gđ. Marijo Klajzerjevo; g. Emil Žamut, zidarski mojster, z gđ. Terezijo Kurnikovo; g. Edmund Adam, tovarniški delavec, z gđ. Justino Ferševo, merilko, in g. Josip Krepek, mlinar, z Marijo Kneserjevo. Bilo srečno!

Nakup hrane za vojaško živino.

Mestno načelstvo v Mariboru razglasa, da po oglasu Mariborskega voj. okroga br. 11247 od 4. t. m. prične nakup hrane za vojaško živino in to: seno pričenši z 10. julijem, slama z 20. julijem, oves in ječmen s 1. avgustom tega leta. Podrobne informacije daje Vojni okrug v Mariboru, Trstenjakova ul. 5.

Naplavljeno truplo.

Pri Spuhlji niže Ptujja je te dni Drava naplavila moško truplo, ki je ležalo več kot teden dni v vodi. Komisija je ugotovila, da je utopljenec star okoli 55 let. Njegove identitete pa ni mogla dognati. Truplo so pokopali na pokopališču pri Sv. Marku.

Obiščite »Kavarno Park« v Mariboru. Letovišče, najlepši prostor za oddih. Danes zvečer koncert Olepševalnega društva. Kompletni zajetek Din 5.—.

Sedemdesetletnica prvega slovenskega pevskega nastopa v Mariboru

Proslava tega jubileja — osrednja točka »Mariborskega tedna«

Za časa ustanovitve naše mariborske »Slovske čitalnice« se je pričelo v obdravski prestolnici živahno slovensko narodno gibanje, ki je obetalo velik razmah in popolno uveljavljanje našega elementa. Zbirati so se pričeli slovenski inteligenti in v svoj krog so privabljali tudi delavstvo in okoliško kmečko prebivalstvo. Prirejale so se prve slovenske veselice in leta 1862. v začetku avgusta, je doživel Maribor tudi prvi slovenski pevski nastop — prvi koncert.

Skromen je bil tedanji začetek, skromna je bila tudi še naša pesem. Imeli smo pravzaprav samo narodno pesem, ta biser našega narodnega duha. Prav zato pa so take prireditve tem bolj vžigale navdušene rodoljube, budile so narodno zavest in dajale novih moči za nadaljnjo delo in nadaljnje borbe. Kakšen razmah smo doživeli od takrat do danes, v teh sedemdesetih letih! S ponosom gledamo lahko na storjeno narodno in kulturno delo, posebno še na svojo glasbo.

Idejo prireditve »Mariborskega tedna«

je dala zato pravzaprav ta sedemdesetletnica. Dolžni smo jo proslaviti na dostojen način, dolžni smo pokazati našo pesem — tedaj in danes; vzporediti tedanji koncert s tem, kar lahko nudimo danes. Zato se bo ob 70letnici ponovil prvi koncert z istim sporedom in na istem prostoru, poleg tega se bo pa izvajal še program modernih slovenskih pesmi z našimi sedanjimi pevskeimi zbori, ki niso znani samo v naši domovini, ampak so cenjeni in občudovani tudi daleč preko meja v evropskem svetu.

Ta proslava sedemdesetletnice prvega slovenskega pevskega nastopa v Mariboru bo torej središče vsega »Mariborskega tedna«, bo dokaz, da nismo šele od l. 1918., ampak že od davno prej, da se je naša narodna zavest manifestirala tudi s pesmijo že l. 1862.

Jadranaši,

jutri v petek ob 20. uri sestanek v real. kil. Gre za sodelovanje ob priliki »Mariborskega tedna«.

Mariborski trgovci za svoje interese

Burno zborovanje mariborskih trgovcev pri »Orlu« — Uvedel naj bi se poletni čas pri odpiranju trgovin v mrtvi sezoni

Snoči so pri »Orlu« zborovali mariborski trgovci. Zborovanje, katerega se je udeležilo okoli sto trgovcev, je otvoril načelnik trgovskega gremija g. Weixl. Po kratkem pozdravnem nagovoru je obrazložil namen zbora in prečital predlog, naj bi bile v mrtvi sezoni, to je v mesecu juliju in avgustu trgovine zaprte od pol 13. pa do 15. ure. Ker je ta ureitev za letos že prepozna, je bil predlog odklonjen in prepuščen v rešitev prihodnjemu občnemu zboru.

Na zborovanju so razpravljali med drugim tudi o krošnjarstvu, ki se je razpaslo po mestu in okolici, čeprav je prepovedano. Nadalje so se zborovalci pritoževali na mestno tržno nadzorstvo, ki odvzema pri trgovcih vzorce raznega

blaga v svrhu preiskave, ne da bi te vzorce plačalo. V pogledu potvorb niso krivi prav ničesar trgovci, ampak dobavitelji. Nadalje je bila iznešena pritožba, da tržno nadzorstvo pripušča na mariborski trg razne prekupčevalce, ki nimajo obrtne pravice. Zborovalci so konstatirali, da dopušča občina prodajo klobas, kruha in mleka od hiše do hiše, prekajevalcem, pekom in prekupčevalcem celo iz okolice.

Iz vseh teh razlogov so bili zaprošeni navzoči občinski svetniki, naj se zavzamejo pri občini za to, da se napravi red v takih in enakih razmerah, ki škodujejo interesom mariborskega trgovstva in obrtništva.

Podstarosta Sokolske zveze E. Gangl v Mariboru.

Podstarosta Sokolske zveze E. Gangl je dopotoval z včerajšnjim dunajskim brzovlakom v Maribor iz Gdinija na Poljskem, kjer je prisostvoval velikim slavnostim, ki so bile te dni ob priliki otvoritve poljske luke. G. Gangl si je v Mariboru ogledal »Učiteljski dom« in letno telovadišče Sokola Maribor III, o katerem se je zelo laskavo in pohvalno izrazil, obiskal pa je tudi funkcionarje mariborske sokolske župe. Na letnem telovadišču je došlega zveznega podstarosta pristrčno pozdravil društveni starosta prof. g. Lojze Struna. Danes popoldne je g. E. Gangl odpotoval z brzovlakom v Ljubljano.

Motosekcija »Perun« Maribor, priredi v nedeljo 17. t. m. izlet v Rogaško Slatino. Odhod z Glavnega trga ob pol 8. uri zjutraj. Prijatelji motosporta dobrodošli.

Licitacija na carinarnici.

V skladišču tukajšnje glavne carinarnice bo jutri 15. t. m. ob 9. uri dopoldne licitacija raznega blaga.

Pevski zbor Glasbene Matice

Ima jutri 15. t. m. ob 20. uri v pevski sobi zelo važen sestanek. Polnoštevilna udeležba je neobhodno potrebna!

Škrofulozne zdravi sisaška mineralna voda, in zato naj taki bolniki obiskujejo sisaško jedno kopališče.

Nemci izzivajo!

Mučen prizor v Kamnici

Očividec nam piše:

Preteklo nedeljo je mariborska nemška mladina v gostilni Pavešič v Kamnici prepotentno izzivala in žalila narodni čut mirnih slovenskih gostov.

Po končanih sportnih prireditvah se je namreč zbrala v omenjeni gostilni večja družba mariborske nemške mladine. Čim dalje bolj je rasla živahnost teh mladih gospodov, ki je končala v izpevanju nemške napitnice z refrenom: »Heil, heil!«. — Ta napitnica je trajala tako dolgo, da je začela presedati sicer popolnoma mirni slovenski družbi, ki je sedela v bližini.

Zato je na prošnjo člana slovenske družbe vložil gostilničar ploščo »Mladi vojaki« v gramofon. Komaj se je začela plošča vrteti, je skočil član nemške družbe na mizo pod zvočnikom in ga zaprl. — Na protest slovenske družbe proti tej

predrznosti, se je pognal tukajšnji trgovec s pohištvo Zelenka junior proti slovenskemu omizju in začel kričati dobesedno: »Wir singen, solange wir wollen, wir singen, was wir wollen, wir lassen uns von Niemandem was vorschreiben, wir waren früher hier (mišljeno v Mariboru) als ihr, ja sam jugoslovenska rezervna oficir!«

Petje nemške družbe je večkrat spremljalo dviganje rok, kakor se pozdravljajo Hitlerjevi in Mussolinjevi pristaši. Med drugimi so bili navzoči še: Holzinger, sin slikarja, Thür, sin drogerista, Hausmaninger, sin veletrgovca, Ilger, urar, in Weiler, sin trgovca.

V primeru, da bi se taka izzivanja ponavljala in bi pristojna oblastva ne kaznovala izzivačev, si bomo morali sami pomagati, po zgledu onih, ki imajo dviganje rok za pozdrav.

Revolucija v Braziliji

NEWYORK, 14. julija. Po vesteh iz Rio de Janeira so se tudi čete države Minas Geraes pridružile revolucionarjem, ki so se najprej uprli osrednji vladi v državi Sao Paulo. Prav tako podpirajo revolucijo tudi čete države Rio Grande do Sud. Vodstvo revolucije pa sporoča, da se strinja z uporom še nadaljnjih pet držav. Tako je v taboru revolucije vsa južna Brazilija, ki je najgostejše naseljena, najbogatejša in najnaprednejša. Proti tej skupni sili bo osrednja vlada težko kaj napravila.

S. policije.

Snoči in davi je policija aretirala nekoga Pepčka radi pijanosti, Franceta K., ker je osumljen neke tatvine in tri nočne ptičice Nežiko, Rozalko in Marico. Zabeleženih imajo nadalje sedem prijav, povečini radi kršitve cestno-polijskega reda.

Z Dravskega polja

Zopet požigi na Dravskem polju. Minulo nedeljo je pogorela v Župečji vasi domačija posestnika Simona Sagadina, hiša in gospodarsko poslopje. Gasilci iz Šikol, vračajoči se z velikih gasilskih vaj mariborske in ptujske gasilske župe na Gorici, so pohiteli nemudoma na kraj požara. Niso pa še dospeli na cilj, ko so se jeli dvigati mogočni ognjeni zublji v smeri proti Pragerskemu. Med tem so prispeli že tudi gasilci iz Cirkovc, zato so gasilci iz Šikol odhiteli tja na Pragersko, kjer je stala v plamenih stanovanjska vila lastnika tovarne za opeko g. Steinklauberja. Tu je bil ogenj nastal notri v hiši in hipoma zajel lesene stopnice, vodeče v gornje stanovanjske prostore, tako, da so stanovalci morali po lestvah ven iz goreče hiše. Požrtvovalno orožništvo iz Pragerskega in sosedje so s pomočjo prihitelih gasilcev požar srečno lokalizirali. — Po vseh okolnostih ni dvoma, da je bil tudi v teh dveh primerih ogenj podtaknjen od zločinske roke.

Nesreča na paši je doletela sina železničarja Franceta Goloba iz Orehove vasi. Ko je kravi deval verigo okoli vratu, ga je krava sunila z rogom v lice in mu ga prebodla. Močno krvavečega fant so takoj odpremili k zdravniku.

Politično gibanje. Minulo nedeljo se je ustanovila v Hotinji vasi za sosednje okoliške občine kakor Slivnice, Orehova vas in Skoke pod predsedstvom učitelja g. Franja Čička krajevna organizacija s sedežem v Hotinji vasi. V upravnem odboru so nadalje tudi gg. Josip Grobelšek kot podpredsednik, Mirko Primec tajnik, Filip Primec blagajnik.

Konjice

Tekmo koscev v Stranica je priredilo tamošnje društvo kmečkih fantov in deklet v nedeljo 10. t. m. ob udeležbi preko 200 ljudi. Tovariš Ivan Marinšek je pozdravil zbrano občinstvo in došlega narodnega poslanca g. Gajška Karla. Predsednik zveze kmečkih fantov in deklet g. Kronovšek Ivan je govoril o pomenu organizacije kmečkega stanu, okrajni kmetijski referent g. Nemec Ivan pa o važnosti kmeta za državo in pomenu kmečkega dela. Tekme se je udeležilo šest krepkih domačih fantov, katerim so bile po tekmi razdeljene lepe nagrade. Po končanem delu se je razvila pri tov. Ivanu Marinšku prijetna domača zabava.

»Mama, ali telefonira ta mož vragu?«

Brezposelni in delamrzneži

Nekaj sličic z naših svetlih ulic in temnih zakotij

V Mariboru je še precej takih, ki jim pravimo brezposelni. So to reveži, ki res ne najdejo dela, čeprav se trudijo, da bi ga kje kaj dobili. Teh je sram beračiti po mestu, in vam za skorj kruha drva nasekajo ali pa opravijo druga taka priložnostna dela. Na trgu čakajo, da pomagajo kaki gospodinjki znositi krompir domov, na kolodvoru, da nosijo prtljago in drugo. Za vsak dinar so hvaležni, in so veselo presenečeni, če jim darujete cigareto. Prenočujejo, kjer je le mogoče; imajo pa različna skrivališča, ki jih delijo s »poklicnimi« brezposelnimi.

»Poklicni« brezposelni so šiba božja, strah vseh meščanov, splošna nadloga in velika neprijetnost za policijo, ki ima z njimi največ opravka. Povsod se klatijo, beračijo in kradejo, popivajo in razgrajajo, se potepajo in prepevajo, pokvarijo vso mladino, napadajo mimoidoče, — in človek je brez moči nasproti tem barabam, če ni policista v bližini.

Te dni sem po vrsti obiskal vsa njihova skrivališča in prenočišča. Pa naj jih nekaj tu opišem.

Tribuna v Ljudskem vrtu. Je sicer trdo ležišče, toda varno pred dežjem in še bolj pred policistom, ki le redko semkaj zaide. Prišel sem takole ob štirih zjutraj in sem imel srečo, da je prišlo baš oko postave jih malo pogledat. Pet jih je spalo na sedežih. Policist pride tiho, mene premotri nekam sumljivo, pa me vendarle spozna. »So včasih temni ptički vmes« mi pošepeče in pokaže na speče fante, — kajti sami mladi ljudje so to. Policist udari s pendrekom po steni, da zadoni, kot bi ustrelil s puško. Dva prestrašeno poskočita in začudeno gledata v redarja. Mencata si oči in je videti, kako jima je nerodno imeti pred seboj policista. Dva druga se leno vzdigneta in mrmrata nekaj nerazumljivih besed. Slišijo se kakor »vrag te vzel« in tako in enako. Peti še mirno spi naprej. Ima jako trdo spanje in se zbudi šele, ko ga policist dregne s pendrekom v rebra. »Dobro jutro« pozdravi, a policist ga strogo gleda, kajti je spoznal v njem starega znanca, ki je že precejkrat zaheležen v policijskih bukvah. In zato ga kar zapodi. »Da vas ne najdem več tukaj!« mu še zapreti.

Nato se obrne k onima dvema. Policist ima dobro oko in takoj vidi, kdo ima slabo vest, kdo je mlad tatič, ki se je prvič pregrešil, pozna pa ravnotako tudi stare, prefrigane tičke.

No, pa sta bila ta dva res sumljiva. Vprašana za dokumente, seveda nimata ničesar. Izgovor je kmalu najden, toda mož postave je jako neveren Tomaž, in ju zato kratkomalo povabi s seboj. Tudi ostala dva legitimira. Imata vse bukvice v redu, eden celo dodelnico borze dela, ki mu je nakazala delo v neki tovarni. Dela sicer že, pa premalo zasluži, da bi si plačal prenočišče. Policist ju posvari, naj se nikar ne družita

s takimi in naj ostaneta poštena. Lepe nauke jima je dal. Je dober človek takle preprost policist.

Ona dva sta se nekam branila iti na stražnico, tedaj pa je mož postave mahoma pokazal drugo lice. Strogo in neizprosno je pogledal, njegov glas je postal naenkrat rezek in oster in — delamrzneža sta ubogala. Kaj je bilo potem na policiji, ne vem in me tudi ni zanimalo.

Drugo tako zavetišče, kamor pa nima mestna policija več dostopa, so tisti gozdiči nad tremi ribniki, ki ležijo že izven mestnih mej. To je gnezdo pravih potepuhov in vlačug. Človek kar ni varen več tam pred tako sodrgo. Prej tako priljubljena izletna točka je sedaj pravi strah vseh meščanov. In se taki tipi priklatijo celo dol v park, kjer drzno nadlegujejo ljudi. Bilo je že tudi napadov, o katerih je poročalo časopisje, toda dosti jih ostane neprijavljenih, kajti mnogim napadenih, posebno ženskega spola, se iz sramu ne upa javiti oblasti, kaj se jim je primerilo.

Podnevi ali proti večeru ležijo ti rokomavhi večinoma v parčkih v visoki travi, v senci mladih brez... Racije, ki jih napravi včasih orožništvo, pa več ali manj razkrijejo življenje teh nepridipravov, ki jim je delo najbolj zasovražena stvar na svetu.

Brezposelni imajo svoja skrivališča še v kamniškem »grabnu«, v kopališču pri Kaferju, pod mostom, v raznih svilih v predmestjih in drugod. Precej jih je, ki si privoščijo počitnice in gredo na delo. Kmetje se takih mestnih potepuhov silno bojijo, ker so navadno nasilni, kradejo pa kot srake. Pa nič kaj ne pomaga, da jih orožniki preganjajo, ker se znajo dobro skrivati. V jeseni pa bodo pritislili zopet v mesto, zasidrali se bodo pod rotovžem kot brezposelni reveži in skušali šmarcati na pomožni akciji...

Kako domujejo brezposelni v Ameriki

o tem nam kaže ta slika drastičen primer: v starih kanalskih ceveh so se utaborili, veseli, da imajo vsaj krov nad glavo. Sami krepki, zdravi možje, ki bi radi delali, a dela ni...

Ante Novak:

Dvoje deklet

Pripetilo se je te dni. Vse sem videl in slišal — pa mi je šlo na jok in sem se smehljaj obenem.

To je bilo nekje, kjer je zmerom mnogo ljudi. Tesno so skupaj in vendar je vsak zase sam, ves vase zaprt. Izgleda vsaj tako.

Pri sosednji mizi sta sedeli dve deklici. Nista bili baš lepi, niti elegantni, vendar pa sta bili prav ljubki v teh preprostitih živobarvnih oblekah. In prijetno ju je bilo gledati. Zelo veseli nista bili videti, to je že res — pa veselje je dandanes tako redko, da človek niti ne vprašuje več po njem.

Dekleti se še nista doigo poznali, to sem takoj dognal. In obe sta čakali na fanta. To drhteče pričakovanje se odraža v očeh in nemirnih kretnjah. (Oh, saj ljudje sploh ničesar ne skrivajo pred sočlovekom. Še njih najbolj skrita misel ti je očita, le razbrati jo je treba iz vseh mnogoterih znamenj, ki jo spremljajo.)

»Ali ste zaročeni z njim?« je vprašala prva, ki bi si je ne bil mogel prav predstavljati brez šminke — ves čar bi izgubila. »Ali ste zaročeni z njim?« to je torej vprašala. Kar tako,

Oni so pa trenile lepe dolge trepalnice in je hitro, kakor da hoče prehiteti mise! samo, odvrnila:

»Ne, ne! Nisem! Čemu tudi?...«

»Tudi jaz nisem!« je rekla šminkana.

»Saj se danes nihče več ne zaroči. Pa saj tudi res nima smisla. Če se mislita vzeti, se pač kar vzameta, ne!«

»Da, seveda!« je odvrnila ona s trepalnicami.

Potem sta obe zrl v mizo in dolgo molčali. Ta čas sem ju skušal skicirati, pa mi ni uspelo. Ves čas sem premišljeval, kaj bosta sedaj vprašali, ker sem videl, da bi si radi še nekaj povedali.

Pa je prišlo. Šminkana je bila nestrpnejša:

»Se mislite poročiti z njim?« — Takoj ji je bilo žal, da je vprašala... toda vprašala je...

Ona se je zdržnila. Pogledala ji je vprašujoče v oči, potem pa je odkimaje in jako dobro igrano odvrnila:

»Ne! Ne mislim na to! Hočem biti prosta. Imam svoj poklic in bom lahko sama skrbela zase!«

»Tudi jaz ga ne bom poročila.«

Za tem odgovorom sem se tako očitno nasmehnil k njuni mizi, da sta to opazili, zardeli in obmolknili. (Šminki je ta molčeča rdečica imenitno pristojala.)

Meni je bilo neprijetno. Pa k sreči sta me prav razumeli. Namreč, da sem se

nasmehnil zato, ker sem si mislil, da bi bila morala reči! »Mene tudi ne bo poročil!« On — seveda! Da se katero dekle ne bi hotelo poročiti — če fanta ljubi!?

— Hm!

Tako sta torej zardeli, molčali in čakali.

Tudi jaz sem zardel, molčal in čakal — mislil sem si pa marsikaj...

— — —

Fanta sta prihajala.

Deklici sta zadržali in oči so jima zasijale. Še jaz sem imel ta občutek, da tudi k meni prihaja ljubica, ki jo že dolgo poznam, pa je še nikdar nisem videl. Najbrž so se tudi meni zasvetile oči. (O, saj par iskric sreče za sočloveka zmerom še ostane...)

Prišla sta torej in sta prisedla. Čedna fanta sta oba. Prvi je bil silno vesel in se je hudomušno smehljaj svojemu dekletu (tistemu z dolgimi trepalnicami).

»Mucek, me imaš kaj rad?«

Ona pa mu je samo pogledala v oči.

»Mucek, ali bi me vzela za moža?«

»Uf, ti neumnec, kaj me dražiš!«

»Nič! Sem si pač še to neumnost izmislil. Čez mesec ali dva se poročiva!«

»Ne draži me!«

»Brez šale, Mala! Resno mislim!«

Dekle se je zresnilo, ga pogledalo z ve-

Konjice

Oseba vest. V nedeljo 17. t. m. obhaja svoj 85. rojstni dan tukajšnji ugledni posestnik in bivši trgovec g. Martin Ogorevc, očeznane zdravnik dr. Martina Ogorevca iz Rogatca. Jubilanu, ki ima velike zasluge za narodni in gospodarski napredek Konjic, iskreno čestitamo in kličemo: Še na mnoga leta!

Ciril-Metodove kresove smo žgali tudi na raznih gričih in vrhovih našega okraja. Iz Hrastnika v občini Bezoviči so domačini našli naokrog 52 kresov. Podružnica CMD v Konjicah je zažgala lep kres na Konjiški gori.

Sokolska prireditev v Ločah preteklo nedeljo 10. t. m. je potekala zelo zadovoljivo. Telovadni nastop je bil na šolskem dvorišču, ki je bilo okusno okrašeno in privabilo mnogoštevilne domačine in članstvo sosednjih sokolskih organizacij. Došle goste je pozdravil društveni starešina br. Solar, konjiški starešina br. dr. Mejak pa je imel na zbrano občinstvo programatičen nagovor, v katerem je zlasti poudarjal velepomemben uspeh vsesokolskega zleta v Pragi. Po lepo uspehi telovadbi se je razvila prijetna zabava.

Sokolsko društvo Zreče ima svoj društveni telovadni nastop v nedeljo 17. julija t. l. na dvorišču br. Kračuna. Sodeluje godba »Dravinja« iz Konjic.

Okrajni kmetijski odbor v Konjicah se je konstituiral 9. t. m. Seje so se udeležili vsi člani, navzoč je bil tudi g. okrajni glavar dr. Mate Suhač. Soglasno je bil izvoljen naslednji odbor: predsednik Križnič Alojzij, podpredsednik Berce Anton, blagajnik Konec Pavel, in tajnik Nemec Ivan. Živahna razprava se je razvila ob sprejemu proračuna za leto 1932. Razpravljalo se je tudi o proračunu za prihodnje leto in je bila izražena želja, naj občinski kmetijski odbori predvidevajo čim večje vsote za okrajni kmetijski fond. Okrajni referent Nemec Ivan je predaval o gospodarskem delu v preteklem letu in o bodočem delovnem programu. Sklenilo se je prirediti letos v jeseni v Konjicah sadno in perutninarsko razstavo ter razstavo kunccev. Prihodnja odborova seja bo meseca avgusta. Sejo je zaključil predsednik g. Križnič z izrazom zadovoljstva nad tako stvarno in zanimivo debato ter pozval vse odbornike k složnemu delu za dobrobit in napredek konjiškega okraja.

Sokolsko društvo Konjice pripravlja gledališko predstavo na prostem. Uprizorili bodo znano domačo sokolsko igro Manice Komanove »Krst Jugovičev«. Predstava bo na nalašč improviziranem odru na letnem telovadišču za Narodnim domom in sicer začetkom avgusta pod režijo brata prosvetarja Nemca.

Profesorska.

Gospa profesorjeva prihitel k možu na vrt: Za božjo voljo, mali je izpil vse črnilo! Kaj naj storim?

Profesor: Piši s svinčnikom.

likim vprašujočim pogledom, on pa je nežno in resno dejal:

»Zares!«

Njej je vzelo sapo, spozabila se je, padla mu okoli vratu in ga poljubila. Potem se je zavedla, kje je. Plaho je pogledala okoli in zardela...

Čez čas je vsa odsotna šepnila: »Ivan!« in ga prijala za roko.

Druga je s trpkostjo (in morda tudi z zavistjo) zrla k oni in ko jo je ta pogledala, kakor da se hoče opravičiti, je hitro povsila oči. Grudi so se ji sunkoma dvigale in trepalnice so se povsile globoko na oči, da bi skrije solzo. — Njen fant je nemo buljil v svoji roki, ki jih je sklenil na kolenih pod mizo.

Meni je bilo čudno pri srcu, ko sta dekleti razkrili svojo resnično misei in željo... Hudo mi je bilo, jok in smeh me je davil.

Prijel sem za čašo vode in pil. Pa je še voda imela trpek okus.

Ker so oni šli, sem plačal in šel tudi jaz.

Prva dva sta šla tesno prižeta, druga dva pa razdružena in s povešenimi glavami.

Jaz pa nisem vedel, ali bi nosil glavo pokonci ali bi jo povsile še jaz...

Spominjajte se CMD

VOHUNI

Iz tajnih arhivov.

Kako je prišla do priimka »Mademoiselle Docteur«, ni znano. Nekateri pravijo, da je pri izvrševanju neke važne naloge nosila velika rožena očala, kakršne so pri učenih nemških ženskah zelo priljubljene.

K špijonaži ni pristopila, kakor splošno sodijo, šele med vojno; svojo sposobnost in daljkovidnost je dokazala generalnemu štabu že mnogo poprej. Vojna ji je nudila izredne možnosti odlikovati se, in z mrzlično energijo se je vrgla na vse nove naloge. Takrat ni bila več tako očarljiva, čeprav so vsi, ki so z njo kakorkoli prišli v dotiko, še vedno opazili sledove njene nekdanje lepote.

Med vojno je napreč stalno bila pod uplivom nekega mamila, ki ga je vedno uporabljala, kadar je bila na delu. To mamilo je dajalo njenim očem neki poseben sijaj, ki je na njeno okolico vedno znova napravil globok vtis.

Njeno pravo ime je bržkone bilo Anne-Marie Lesser. Rojena je bila v Berlinu, kjer je živel njen oče v dobrih razmerah. Nenavadno zgodaj zrelo dekle je postalo že s šestnajstim letom ljubica ritmoistra von Winanky, podjetnega častnika, ki je bil zelo nadarjen in častihlepen.

Toda njena ljubezen mu je prinesla le malo sreče, kajti ko je oče o vsej stvari izvedel, je spodil hči od hiše. Winanky, ki je sedaj moral tudi za njo skrbeti, kmalu ni več mogel zmagovati izdatkov za drago življenje v huzarskem polku in se je radi tega dal premestiti k neki ženijski četi, kjer ni imel tako velikih izdatkov. Nekaj mesecev je šlo vse po sreči, potem pa so se pojavile nove težave. Rodbinsko posestvo Winanky-jev na Vzhodnem Prusku, pri katerem je imel tudi on delež, je njegov brat slabo upravljal in so ga morali prodati, da tako zadostijo zahtevam upnikov. Po polomu ni ničesar več ostalo, in nesrečni častnik je bil odvisen samo od svoje plače.

Nekaj časa se je zaman boril, da bi se obdržal na površju in da bi ostal častnik;

potem pa je brezupno zapadel v dolgo-ve, tako da je bil njegov komandant prisiljen naprositi ga, naj poda ostavko, kot je bila to takrat v takih primerih navada. V svojem obupu je Winanky zaprosil nekega prijatelja pri generalnem štabu, naj mu dobi kako službo, ki bo omogočila odplačati dolgove, in bo tako mogel nuditi svoji prijateljici prijetnejše življenje. Na ta način je dobil začasno službo pri nemškem poročevalskem uradu.

Izgleda, da je Winanky preizkušnjo dobro prestal, tako da mu je polkovnik Nicolai, ki je svoj štab takrat na novo organiziral, dal stalno službo. Toda bodočnost Annemarie, kateri je proti povelju, ki ga je dobil, zaupal, kakega značaja je ta njegova služba, mu je delala mnogo skrbi. Kadar koli je v tajni misli odpotoval, si je vedno domišljala, da je njen mož v strašni nevarnosti, tako da je njeno zdravje radi tega silno trpelo. Ker pa njen zdravnik ni izvedel pravega vzroka njene bolezni, si njenega fizičnega propadanja ni vedel razlagati. Eno pa je bilo sigurno: ako te psihoze ne bo rešena, po-

tem jo gotovo čaka skorajšnja smrt.

Nekega dne je dobil Winanky nalog topografirati teren v okolici reke Meuse, in sicer med krajema Toul in Dinant. Ker pa je domneval, da bo lahko to nalogo izvedel, ne da bi vzbudil suma belgijskih ali pa francoskih vohunov, mu je prišlo na misel, da bi vzel s seboj Annemarijo. Hotel ji je tako dokazati, da njegovo delo nikakor ni tako nevarno, kot si je ona domišljela.

Ta načrt je bil uspešen. Ko so ji dovolili, da sme z njim, jo je minil nervozni strah, in ker je bilo njuno potovanje takorekoč podobno majhnemu dopustu, se je njeno zdravje zboljšalo. Kmalu potem pa je sama imela veliko veselje nad razburjenji, ki jih je človek pri vohunstvu v izobilju deležen.

Dober opazovalec.

»Ubil sem danes sedem muh, tri samice in štiri samice.«

»Kako jih pa razločiš?«

»Tri so seделе na škatišču za cigare, štiri pa na ogledalu.«

Katastrofa parnika „Georges Philippart“

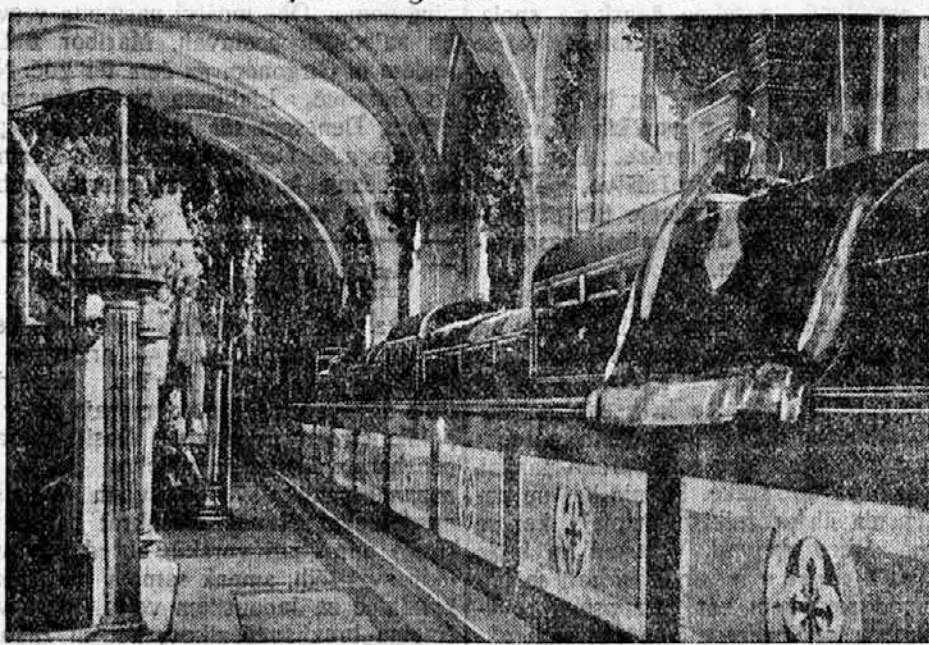
Po pripovedovanju pasažirja.

Kakor je našim čitateljem znano, je na potu iz Azije v Evropo zgorel in se potopil francoski luksuzni parnik »Georges Philippart«. V plamenih je našel strašno smrt tudi sloveči francoski novinar Londres. Neki Skandinavec, ki je rešivši življenje mnogim ženskam in otrokom v zadnjem rešilnem čolnu zapustil gorečo ladjo, pripoveduje o tej katastrofi v tisti usodni binkoštni noči:

Bila je neznosno soparna tropična noč. Ležal sem na postelji v svoji kabini in sem že spal. Slišal nisem bil ničesar, toda ko sem se prebudil, sem zaduhal, da se nekaj pali. Skočim k vratom in vidim: zunaj je že ves hodnik v plamenih. Pohitim gor na krov, tudi tu že gori. Vse se je zgodilo tako hitro, da ko je že vsa ladja bila v ognju, so šele dvignili alarm. In takrat je bilo že prepozno za pasažirje v spodnjem delu: izhodi na krov so bili večinoma že porušeni.

Pod seboj zaslišim obupen klic na pomoč. Iz line neke kabine — line so bile velike kakor okna — se je sklanjala mlada ženska, vila roke, prosila rešitve za sebe in svojo dva otročiča. Splezal sem po zunanji strani ladje dol, oprijemaje se kakor se je pač dalo, in sem potegnil ven

Kraljevska grobnica v Lizboni

Slika nam kaže rodbinsko grobnico portugiske dinastije v cerkvi sv. Vincenca. Tja bodo prepeljali tudi truplo te dni umrlega bivšega zadnjega portugiskega kralja Manuela II.

najprej otroka, potem mater in še pestunjo; drugi otrok se je pa že zadušil v dimu. Posrečilo se mi je nato iz istega okna rešiti še par žensk in otrok.

Ostali smo na goreči ladji še cele štiri ure, vsak hip smo mislili, da se bo poto-

pila. Štiri zamolke eksplozije je bilo slišati. Spodaj v vodi je mrgolelo morskih psov. Švigali so okoli parnika in več pasažirjev, ki so poskakali v morje, so te zverine raztrgale.

Od 24 rešilnih čolnov smo jih mogli

samo šest spustiti v morje, ostali so gorili. Tristošestdeset ljudi se nas je rešilo na ruski tovorni parnik, ki je prvi prihitel na pomoč. Od svoje prtljage nisem mogel rešiti ničesar, na sebi sem imel samo kopalno obleko, drugi so bili samo v srajcah ali hlačah, eden pa popolnoma nag. Na ruski ladji smo ostali poldrug dan, dokler nas ni pripeljal v pristan; ta vožnja je bila strašna: 360 ljudi stisnjenih na ladji, kjer je bilo prostora samo za dvajset mož.

Kako je požar nastal, še vedno ni pojasnjeno. Na domnevo, da je bil izvršen atentat, ne verjamem. Parnik je bil še nov, velik in hiter in je bilo potovanje z njim užitek, toda imel je tudi nekatere hibe. Tako ni bila v redu električna napeljava, in mislim, da je nastal požar spodaj v veliki plavalnici, kjer se je bil v zadnjih dneh večkrat pripetil kratek stik. Veliko pasažirjev se je pritoževalo, da jih vselej strese električni tok, kadar prizigajo ali ugašajo luč. Spodaj v plavalnici ob tako pozni uri ni bilo nikogar več, in tako se je mogel ogenj neopaženo razširiti. Ogenj je pospeševalo to, da so bile vse stene in stropi obloženi z lesom, dragocenim lesom in vse je bilo z lahkorljivim in zato nevarnim firnežem tako močno lakirano, da si se lahko ogledoval notri ko v zrcalu. Ko so dvignili alarm, je bil faktično že ves parnik v plamenih...

Za vkuhanje in vlaganje

sadja in rastlin priporočam

pristno slivovko, vinski špirit in droženko,

kis za vlaganje kumaric

ADALBERT GUSEL

2217

voležganjarna

Aleksandrova 39 Maribor Koroška cesta 18

Zavarovalnica

Išče

za Maribor in okolico sposobnega in zanesljivega zastopnika. Nevešči v tej stroki se instruirajo in vpeljejo. Kavcija neobhodno potrebna. Obširne pismene ponudbe na Publicitas, Zagreb, Ilica 9, 2218 pod št. 30889.

Veliko izbilo potnih kovčkov

po najnižjih cenah nudi

IV. KRAVOS

ALEKSANDROVA 13

Kavarniška blaginčarka s pisarniško prakso se išče. Ponudbe pod »Letno mesto« na upravo Večernika.

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

2221

Lep lokal,

pripraven za krojaško ali čevljarstvo obrt oddam v najem s 15. julijem. Vprašati Tržaška cesta, gostilna. 2216

Lepo, popolnoma separirano sobo oddam enemu ali dvema gospodoma. Vrbanova ulica 6/I. 2214

Oddam lepo, zračno sobo s prostim vhom. Kežarjeva ulica 9/II, vrata 12. 2212

Lepo solčno stanovanje

oddam s 15. julijem gospodični ali gospodu. — Naslov v upravi Večernika (Jutra). 4000

Enodružinsko hišo

v bližini Maribora z nekaj posestva kupim. Dopise pod »50.000« na upravo lista. 2206

Instrukcije

čez počitnice daje abiturient za hrano ali denar. Naslov v upravi »Večernika«. 2213

Enodružinsko, novozidano hišo,

z električno napeljavo, 5 minut od postaje poceni prodam. Naslov v upravi »Večernika«. 2215

Lokal

v centru oddam poceni. Naslov v upravi »Večernika«. 2220

Šest- all trisobno stanovanje,

v sredini mesta, oddam s 1. avgustom. Naslov v upravi »Večernika«. 2199

Brez posebnega obvestila

Potrni neizmerne žalosti, javljamo, da je naša srčno ljubljena mamica in stara mamica, gospa

Elizabeta Zemljič, roj. Korosec

zasebnica,

danes po kratki, mučni bolezni v 77. letu svoje starosti izdihnila svojo blago dušo.

K večnemu počitku jo bomo spremili v petek, dne 15. julija, ob 5. uri popoldne na pokopališče v Ljutomeru.

Sv. maši zadušnici se bosta brali v soboto, dne 16. julija ob 7. uri zjutraj v župni cerkvi v Ljutomeru in v stolni cerkvi v Mariboru.

Ljutomer, Maribor, dne 14. julija 1932.

Rodbine Fric in Franc Zemljič.

2224